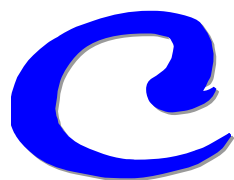

Chương 11

Quần Hùng Tranh Đoạt Cửu Trùng Đồ

hằng hiểu nghĩ thế nào, có phải sợ liên lụy hay không, trưởng lão Cái Bang bỗng bước lại gần Đường Ngươn Trục và Gia Cát Sanh.

Lão nói:

- Nhị vị lão huynh hãy ở đây. Lão đệ có chuyện rất cấp bách phải đi rồi.

Âm thanh hãy còn đó, trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử đã biến đi lúc nào, không một ai trông thấy. Về thuật khinh công, Cái Bang có tiếng vượt trội hơn tất cả các bang, các hội và các môn phái trên chốn giang hồ xưa nay. Lại nữa, Hồ Bất Tử là bậc trưởng lão, địa vị suýt soát với bang chủ, dĩ nhiên thuật khinh công phải là ảo diệu tuyệt luân.

Hai vị lão nhân Đường Ngươn Trục và Gia Cát Sanh đang mãi chú tâm đến chuyện bức Cửu Trùng Đồ và nghĩ cách đối phó với ba ả Thiên Ma Nữ sao cho hữu hiệu nên không còn thời giờ hỏi lại trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử, để biết nguyên nhân việc ra đi.

Hắc y nữ chờ mãi không nghe Thạch Phá Sơn đáp lời, ả nhắc lại:

- Tiểu tử, ta hỏi sao ngươi không trả lời? Hiện giờ ngươi có mang bức Cửu Trùng Đồ theo đó hay không?

Thạch Phá Sơn trợn mắt:

- Cửu Trùng Đồ là cái quái gì mà ngươi cứ hỏi ta mãi. Ai bảo với ngươi là ta có Cửu Trùng Đồ mang theo trong mình? Và ngươi hỏi làm chi chứ?

Hắc y nữ nói:

- Đừng lải nhải. Ngươi hãy mau mau trao bức Cửu Trùng Đồ cho chị em chúng ta, rồi ta sẽ niệm một chút tình tha tội chết cho ngươi. Bằng nếu ngươi nghịch mạng thì sẽ phải chết rất thảm khốc.

Thạch Phá Sơn hét:

- Ta đã nói với ngươi rồi, ta không có Cửu Trùng Đồ. Ta cũng không biết món vật đó là gì. Bọn ngươi đã giết dưỡng phụ của ta thì phải đền mạng. Ta sẽ giết ngươi để báo thù.

Thạch Phá Sơn chấn ra một đạo kinh nặng ước có tới trăm cân nhằm tâm huyết Hắc y nữ.

Hắc y nữ cười khẩy:

- Hay a...

Ả vẫy bàn tay. Một luồng tiềm lực không vang tiếng động âm thầm đón lấy đạo kinh nặng trăm cân.

Bộp!

Đạo kinh luân cả luồng tiềm lực chạm nhau nổ một tiếng trong khoảng vô hình. Thạch Phá Sơn hầy còn đứng nguyên tại chỗ. Hắc y nữ nhìn Thạch Phá Sơn kinh ngạc kêu lên:

- A! Thì ra nội lực của ngươi cũng chẳng vừa. Được rồi, bây giờ ngươi hãy nhận một chiêu này xem ngươi còn đứng đó được nữa không.

Ả giơ ngón chưởng lên phách ra một đạo kinh nặng ước đến một ngàn cân.

Thạch Phá Sơn cất ngón chưởng lên vận mười thành chống đỡ.

Sầm!

Thạch Phá Sơn tháo lui một bộ, cánh tay tê rần như vừa bị một luồng sét giạt nhằm. Hắc y nữ vẫn còn nguyên vị trí, nhìn Thạch Phá Sơn cười khinh:

- Thế nào? Ngươi đã thấy rồi chứ? Ngươi chưa phải là đối thủ của ta đâu. Khôn ngoan hãy giao nộp bức Cửu Trùng Đồ cho ta, đừng chờ ta ra tay, tính mạng ngươi khó bảo tồn.

Tự hiểu mình chưa phải đối thủ của Hắc y nữ, nhưng dòng máu hận thù đang sôi sục trong tim, không sao dằn nén được, Thạch Phá Sơn hét lớn:

- Chớ nói nhiều, bản tiểu gia sẽ liều chết sống với ngươi trận này.

Ngón hữu chưởng cất lên, Thạch Phá Sơn vận đủ mười thành phách một chiêu Thái Dương chân nguyên. Đạo bạch quang chói lòa như dải bạc phóng thẳng tới Hắc y nữ.

Hắc y nữ thét:

- Ngươi phải chết rồi!

Cánh tay của Hắc y nữ phẩy qua một cái. Luồng khí thể màu lam giống như con thạch xà quẫy khúc lao tới tiếp lấy đạo kinh màu bạc. Ả xuất chiêu Thiên Ma chưởng pháp mang theo nội lực tám thành.

Sầm!

Đấu trường chấn động, áp khí ào ào phóng qua tám hướng tạt vào cánh rừng từng bách ào ào.

Thạch Phá Sơn rú lên một tiếng, thân hình bay ngược về sau hơn một trượng.

Huych!

Thạch Phá Sơn gượng gạo mấy lần đứng lên không nổi, miệng phun một vò máu. Dĩ nhiên, chàng đã mang nội thương cực kỳ trầm trọng.

Hắc y nữ nhìn Thạch Phá Sơn, cười khẩy:

- Sao? Lúc nãy ta đã nói mà ngươi không chịu nghe, bây giờ có hối cũng muộn rồi.

Lam y nữ lướt tới:

- Đại sư tỷ, hãy để tiểu muội điểm huyết gã tiểu tử rồi khám người gã thu lấy bức Cửu Trùng Đồ, chậm trễ sẽ có biến.

Hắc y nữ gật đầu:

- Tam sư muội hãy hành động nhanh lên. Bọn lão tặc đứng trên kỳ đài đang dòm ngó đấy.

Lam y nữ nhanh lẹ tiến đến chỗ Thạch Phá Sơn.

Hội chủ Hồng Đào hội Đường Ngươn Trục ngó thấy Lam y nữ đang tới gần Thạch Phá Sơn, quát:

- Gia Cát lão huynh, chúng ta hãy mau ngăn cản yêu nữ kia lại.

Lão phát cánh tay áo rộng tạo luồng gió mạnh vèo xuống đấu trường, giống hệt con chim đại bàng xấp cánh.

Vèo...

Môn chủ Thất Tinh môn Gia Cát Sanh lao xuống kỳ đài, đáp gần bên hội chủ Hồng Đào hội.

Lão quát:

- Nhị Thập Bát Tú ở đâu, hãy mau xuất trận.

Nhiều tiếng hô vang dội trong quần hùng hắc bạch. Liền đó hai mươi tám tên kiếm thủ, thân hình vạm vỡ, mình vận võ phục màu xám, tay cầm trường kiếm chớp ngời ào ào chạy tới đấu trường.

Môn chủ Gia Cát Sanh lại quát:

- Nhị Thập Bát Tú đại trận mau bày khai.

Hai mươi tám tên kiếm thủ đồng thanh hô to, vạch một vòng tròn bao vây Hắc y nữ, Hồng y nữ, Lam y nữ vào chính giữa. Hai mươi tám thanh trường kiếm chĩa vào trong trận chờ lệnh môn chủ Gia Cát Sanh.

Thì ra môn chủ Gia Cát Sanh đã bí mật đem theo hai mươi tám tên kiếm thủ Thất Tinh môn tới đây lẫn lộn trong quần hùng để phòng chuyện bất trắc sẽ xuất hiện cứu nguy, hoặc là bày trận Nhị Thập Bát Tú bao vây triệt hạ địch thủ.

Gia Cát Sanh vốn là cháu nhiều đời với Gia Cát Võ Hầu đời nhà Hán, mưu lược, cơ trí hơn các vị lão nhân đồng bọn.

Tiếp đó, hàng trăm cao thủ hắc bạch rào rào phóng tới đấu trường, bao vây vòng ngoài, Nhị Thập Bát Tú đại trận kín như bưng.

Từ nãy quần hùng hắc bạch chỉ vì khiếp sợ chiêu pháp Thiên Ma chỉ và Thiên Ma chuồng pháp của ba ả Hắc y nữ, Hồng y nữ và Lam y nữ mà không dám can dự vào cuộc diện. Nay thấy ba ả sắp chiếm đoạt bức Cửu Trùng Đồ, bọn họ bất chấp nguy hiểm, không ai bảo ai cùng lướt nhảy vào nhập cuộc.

Bọn họ đều hiểu như nhau: Ai chiếm được Cửu Trùng Đồ sẽ biết Cửu Trùng Địa Cung ở đâu,ặng tới đó tìm kiếm pho bí kíp Vô Địch Thần Thư với các chiêu vô địch, luyện xong sẽ trở thành thiên hạ đệ nhất nhân. Vì vậy, tất cả hai đạo hắc bạch, tất cả các đại môn phái Thiếu Lâm, Võ Đang, Nga My, Côn Luân, Thanh Thành, các bang hội, môn phái thấy đều có tham vọng chiếm lấy Cửu Trùng Đồ cho mình, lên ngôi bá chủ võ lâm.

Hiện giờ, bỗng nhiên Thạch Phá Sơn trở thành đích nhắm cho quần hùng hắc bạch và tất cả các cao thủ hiện diện nơi này.

Ba ả Hắc y nữ, Hồng y nữ và Lam y nữ vì sự xuất hiện của Thạch Phá Sơn mà quên đi việc thi hành sứ mạng, chú hết tâm ý về chuyện chiếm lấy Cửu Trùng Đồ trong mình chàng.

Trông thấy hàng trăm cao thủ hắc bạch ào ào phóng tới bao vây phía ngoài hai mươi tám tên kiếm thủ Nhị Thập Bát Tú đại trận, Hắc y nữ hét lớn:

- Nhị vị sư muội hãy mau ngăn chặn bọn chúng, không cho một tên lọt vào. Ngu tử sẽ lục soát trong mình gã Thạch Phá Sơn lấy bức Cửu Trùng Đồ mang về cho sư mẫu.

Hồng y nữ và Lam y nữ đứng lặng thinh, mỗi người rút trong mình ra một dải lụa màu hồng và màu lam dài hơn một trượng vung lên. Hai dải lụa biến ra hàng ngàn bóng ảnh hai màu giống như vô số con quái xà phóng sang bốn phương tám hướng trùng trùng điệp điệp.

Hai dải lụa như một rừng trường kiếm bén nhọn, phóng tới đâu có tiếng rú thảm tới đó.

Kẻ thì bị đâm suốt ngực, máu bắn thành vòi, người thì bị chẻ làm đôi, thân ngã bầy cả tâm can, tỳ phế, trông vô cùng khủng khiếp.

Nhưng lớp cao thủ hắc bạch này ngã xuống thì lớp khác lại tràn lên, kiếm đao, chưởng chỉ dội vào người Hồng y nữ và Lam y nữ.

Về phần Hắc y nữ đã lọt vào Nhị Thập Bát Tú đại trận do hai mươi tám tên kiếm thủ vây chặt tại vị trí trung ương, một con chim cũng khó lọt qua.

Mỗi phương vị Nhị Thập Bát Tú đại trận có hai kiếm thủ trấn giữ, ánh kiếm vung lên tua tủa, hào quang chói ngời lóa cả mắt.

- o O o -

Chương 12

Hỗn Loạn Đại Trận

Hội chủ Hồng Đào hội Đường Ngươn Trục và môn chủ Thất Tinh môn đứng ở phía ngoài giám trận, quát tháo đốc thúc hai mươi tám kiếm thủ tấn công Hắc y nữ. Hai vị lão nhân không cho Hắc y nữ có thời giờ lục soát trong người Thạch Phá Sơn lấy bức Cửu

Trùng Đồ.

Trải qua chừng nửa thời thần.

Trên đấu trường đã có thêm ba mươi bốn tử thi cao thủ hắc bạch nằm la liệt. Tất cả đều trúng hai dải lụa hồng và lam của Hồng y nữ, Lam y nữ. Hai ả tung hoành ngang dọc như hai con thú dữ vồ một bầy cừ non.

Bây giờ, gần bốn trăm cao thủ hắc bạch từ nãy đứng yên nhìn trận giao tranh ác liệt bỗng cùng lượt ào ào phóng tới đấu trường bao vây thêm nhiều lớp phía ngoài điệp điệp trùng trùng không còn một kẽ hở, cho dù một con kiến cũng không sao lọt qua nổi. Bọn người này cũng lo sợ ba ả thiếu nữ đoạt bức Cửu Trùng Đồ của Thạch Phá Sơn nên bắt buộc phải lâm trận.

Kiểm quang chớp rục đầy trời, kiếm khí vèo vèo rít gió ghê rợn, kinh lực chạm nhau phát nổ từng hồi lẫn lộn tiếng quát tháo hét la, từng cụm hoa máu vọt lên cao, từng thân người ngã rạp thi thể chia lìa chấn động khắp cả núi rừng, như bãi sa trường thiên binh vạn mã.

Ngọn lửa tòa lâu đài tổng đàn Kỳ Long bang lụi dần, vầng trăng lên khỏi đỉnh núi xa soi sáng đấu trường. Hai bên ác chiến chẳng khác nào bầy quỷ đói tranh thực giữa trời đêm.

Ba ả Hắc y nữ, Hồng y nữ và Lam y nữ như ba con rồng thiêng bay lộn chúng tổ công lực thân pháp tuyệt luân. Chỉ có ba người với hai dải lụa màu hồng, màu lam chống lại trên bảy trăm cao thủ hắc bạch võ công hữu hạng mà chưa thấy hề hấn chi cả. Dù đang trong thế thượng phong, nhưng Hắc y nữ có muốn bước tới chỗ Thạch Phá Sơn đang ngồi trên đám cỏ nhắm mắt vận công chữa nội thương cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Bởi hai mươi tám tên kiếm thủ giữ Nhị Thập Bát Tú đại trận kiếm pháp tinh vi, trận địa biến hóa vô cùng kỳ bí, thay đổi không ngừng, kiếm ảnh rợp trời không sao chạy thoát ra ngoài được.

Lại nữa, phía ngoài Nhị Thập Bát Tú đại trận còn có mấy vòng vây nữa của cao thủ hắc bạch, dày đặc kiếm đao, dù thân pháp kỳ diệu tới đâu cũng không sao vượt khỏi vùng tử ảnh.

Một đằng nhất quyết phá tan Nhị Thập Bát Tú đại trận bắt Thạch Phá Sơn đoạt bức Cửu Trùng Đồ đem về cho sư mẫu Thiên Ma giáo chủ.

Một bên liều chết ngăn cản bốn bề tám hướng, tấn công tới tấp không một phút giây nào ngừng khiến đối phương không thể nào di chuyển tới gần Thạch Phá Sơn được.

Vì vậy, trận đấu cứ kéo dài trong tình trạng xem như bất phân thắng bại.

Bên kia cũng thế. Quần hùng vây chặt Hồng y nữ và Lam y nữ công kích từ nhiều mặt liên liên ngăn cản hai ả yêu nữ không cho sang Nhị Thập Bát Tú đại trận trợ thủ cho Hắc y nữ.

Máu đổ!

Đầu rơi!

Thây ngã!

Đấu trường la liệt tử thi, cỏ xanh đã biến thành cỏ máu.

Trong lúc phía ngoài tòa lâu đài tổng đàn Kỳ Long bang, ngọn lửa đã tàn, khói bay mù mịt xung thẳng lên trời, che lấp cả trăng sao.

Trận ác chiến diễn ra hơn một thời thần vẫn chưa phá nổi Nhị Thập Bát Tú đại trận, Hắc y nữ nổi cơn thịnh nộ.

Ả thét:

- Xem đây!

Song chưởng cùng giở lên một lượt, xòe ra như hai chiếc quạt ngọc, Hắc y nữ búng mười ngón tay liên liên nhằm vào các tên kiếm thủ vừa thu kiếm.

Ả xuất Thiên Ma chỉ liên hoàn.

Vèo... vèo... vèo...

Bịch... bịch... bịch...

Một loạt tiếng rú nổi lên lồng lộng. Ba tên kiếm thủ ngã lăn xuống đất, quần quai vài cái rồi im đi. Tất cả đều trúng nhằm chỉ lực Thiên Ma chỉ ngay yết hầu, đục thủng một lỗ sâu hoắm, máu đen ri rỉ chảy ra, trông qua thật hãi hùng.

Một lỗ trống vừa hiện ra liền có ba tên kiếm thủ phía ngoài nhảy vào thay thế, lấp kín trở lại như cũ.

Thì ra Nhị Thập Bát Tú đại trận ngoài hai mươi tám tên kiếm thủ giữ trận còn có rất nhiều kiếm thủ đứng ngoài chờ tiếp ứng.

Hắc y nữ càng thêm giận dữ hét to:

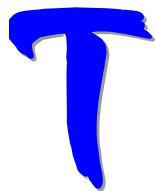
- Đêm nay các người phải chết hết.

Song chưởng Hắc y nữ giơ lên xuất chiêu Thiên Ma chỉ liên tục nhắm vào tất cả các vị trí trong đại trận. Trăm ngàn chỉ lực xé gió bay vèo vèo qua tám hướng điểm vào bọn kiếm thủ liên miên bất tuyệt. Nhưng bọn kiếm thủ bây giờ đã có kinh nghiệm về bí pháp Thiên Ma chỉ nên khi ngó thấy chỉ ảnh vừa xuất hiện liền phóng mình lên cao tránh né rồi hạ thật nhanh trở về chỗ cũ. Chân vừa chấm đất, những tên kiếm thủ đó lại vung trường kiếm đón ngăn đối thủ.

- o O o -

Chương 13

Nữ Giáo Chủ Thiên Ma Giáo

hình linh...

Từ trên không vọng xuống đầu trường giọng nói của một nữ nhân:

- Tam nữ đừng sợ, đã có ta tới đây.

Âm thanh tiếng nói của nữ nhân thanh tao nhưng nghe như hàng loạt mũi kim bén nhọn bắn vào tai mọi người.

Liền theo đó, một chiếc bóng hồng từ trên cao hạ xuống bên cạnh Hắc y nữ.

Nhị Thập Bát Tú đại trận và trận địa bên kia cùng ngưng lại.

Quần hùng hắc bạch hướng hàng trăm cặp mắt về phía nữ nhân áo hồng xem đó là ai mà lại có thân pháp xuất quỷ nhập thần như vậy.

Bóng hồng ngưng đi để hiện một nữ nhân vận cung trang màu hồng, trên mặt trùm vòng lụa hồng, chỉ chừa cặp mắt long lanh dưới ánh trăng vừa đẹp mê hồn vừa khiếp hồn người.

Cho dù nữ nhân đã trùm vòng lụa hồng trên mặt, nhưng với làn da bạch ngọc nơi cổ tay và hai bàn tay cùng với thân hình bốc lửa trác tuyệt, bất cứ ai nhìn qua cũng nhận ra đó là một trang tuyệt thế mỹ nhân.

Hắc y nữ, Hồng y nữ và Lam y nữ cùng hướng về phía nữ lang áo hồng tung hô:

- Đệ tử cung nghênh sư mẫu giá lâm!

Thì ra nữ lang vận cung trang màu hồng chính thật là nữ giáo chủ Thiên Ma giáo danh tiếng như sấm rền từ mấy tháng nay nhưng quần hùng hắc bạch chưa từng gặp một lần.

Nghe ba ả Thiên Ma Nữ gọi nữ lang vận cung trang màu hồng bằng sư mẫu, quần hùng hắc bạch thấy đều rúng động cả tâm can.

Nhân vật nữ thần quái khủng bố máu tanh từng gây khủng khiếp khắp cả hai miền Trung Thổ từ bấy lâu, giờ bỗng tới Kỳ Long bang đã hoang tàn trong khói lửa, quả là một chuyện không phải bình thường.

Im bật!

Quần hùng hắc bạch đứng yên không chút động đậy nhìn nữ giáo chủ Thiên Ma giáo, đợi chờ biến cố xảy ra.

Tất nhiên, biến cố sẽ cực kỳ quan trọng.

Môn chủ Thất Tinh môn Gia Cát Sanh quay sang hội chủ Hồng Đào hội Đường Ngươn Trục, thì thầm:

- Đường lão huynh, ả giáo chủ Thiên Ma giáo tới đây chắc chắn chỉ vì bức Cửu Trùng Đồ. Công lực của ả cao thâm vô lượng, huynh đệ chúng ta cần phải liên thủ mới có thể chống nổi ả. Cho dù cách nào cũng đừng để mất vật chí bảo vào tay ả. Lão huynh thấy thế nào?

Hội chủ Hồng Đào hội Đường Ngươn Trục trả lời bằng một giọng rất cương quyết:

- Gia Cát lão huynh nói đúng, huynh đệ chúng ta phải liên thủ đánh với ả một trận, bất cứ trường hợp nào cũng không để bức Cửu Trùng Đồ rơi vào tay ả. Lão đệ sẽ lấy cả sinh mạng ra bảo vệ tên tiểu tử Thạch Phá Sơn. Có bảo vệ được gã, chúng ta mới có thể thu bảo vật. Dĩ nhiên, sau đó phải giết gã diệt khẩu. Không phải chúng ta độc ác, nhưng muốn mưu đồ đại sự thì phải tàn nhẫn, dù cho bất cứ là ai, kể luôn cả huynh đệ, bằng hữu.

Tới đây, hội chủ Hồng Đào hội Đường Ngươn Trục và môn chủ Thất Tinh môn Gia Cát Sanh bỗng im lặng.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo quét hai ánh mắt đẹp nhiếp hồn qua quần hùng hắc bạch một lượt rồi quay lại Hắc y nữ, bằng một giọng thanh tao như rót ngọc:

- Câu Phụng, chuyện nơi đây xảy ra như thế nào, đồ nhi hãy kể lại cho ta được rõ?

Hắc y nữ Câu Phụng chấp tay:

- Bẩm sư mẫu, bọn đệ tử theo lệnh của sư mẫu tới đây đang thực thi sứ mạng thì thành linh lão Đông Hải tiên sinh dấy tên tiểu tử Thạch Phá Sơn, con của lão Thạch Thái Công đến, gây sự với bọn đệ tử, bắt buộc đệ tử phải giết lão để bắt sống gã thu lấy bức Cửu Trùng Đồ. Bọn giang hồ quỷ quái kia biết được liền bao vây bọn đệ tử.

Ánh mắt đẹp nhiếp hồn của nữ giáo chủ Thiên Ma giáo hiện lên nét vui mừng:

- Câu nhi, tiểu tử Thạch Phá Sơn đâu rồi?

Hắc y nữ Câu Phụng chỉ tay về phía Thạch Phá Sơn đang còn ngồi nhắm mắt chữa trị nội thương:

- Bẩm sư mẫu, tên tiểu tử đang ngồi trị nội thương. Gã trúng nhằm Thiên Ma chưởng pháp của tam sư muội.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo quay lại chú mắt nhìn Thạch Phá Sơn, gật đầu:

- Đúng là con của lão thất phu Thạch Thái Công, tên đàn ông độc ác phản bội, độc ác, đáng chết.

Ả hỏi:

- Câu nhi đã thu lấy bức Cửu Trùng Đồ của tiểu tử chưa?

Hắc y nữ lắc đầu:

- Bẩm sư mẫu, bọn đệ tử chưa thu được Cửu Trùng Đồ vì bị hai lão già quý quá kia lập trận Nhị Thập Bát Tú ngăn cản đệ tử nơi đây và xúi giục mấy trăm tên bại hoại kia bao vây nhị vị sư muội ở trận bên kia, với ác ý giết đệ tử đoạt lấy bảo vật. Hai lão đang đứng kia kìa.

Hắc y nữ trở tay sang hội chủ Hồng Đào hội Đường Ngươn Trục và môn chủ Thất Tinh môn Gia Cát Sanh.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo đưa mắt nhìn sang môn chủ Thất Tinh môn Gia Cát Sanh và hội chủ Hồng Đào hội Đường Ngươn Trục, rồi dõng qua quần hùng hắc bạch.

Ánh mắt của ả đi tới đâu, các cao thủ hắc bạch rừng mình tới đó, làm như có một luồng băng giá chạy vào người. Sau cùng, nữ giáo chủ Thiên Ma giáo dõng ánh mắt trở lại hai vị lão nhân Đường Ngươn Trục và Gia Cát Sanh.

Ả hỏi:

- Hai lão danh xưng gọi là gì?

Gia Cát Sanh bình tĩnh:

- Bản tòa là Gia Cát Sanh, môn chủ Thất Tinh môn.

Day qua Đường Ngươn Trục:

- Vị này là Đường Ngươn Trục, hội chủ Hồng Đào hội.

Âm thanh giọng nói của nữ giáo chủ Thiên Ma giáo sắc mùi khùng bố:

- Hai lão chủ trì trận đấu này phải không?

Môn chủ Gia Cát Sanh gật đầu:

- Phải!

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo “hừ” lạnh:

- Đúng ra, đêm nay bản giáo chủ phải giết hai lão và tất cả các người hiện diện ở đây về cái tội bày Nhị Thập Bát Tú đại trận toan sát hai ba vị nữ đệ tử của ta. Nhưng hiện nay ta còn có một chuyện quan trọng hơn phải làm, ta sẽ phóng sanh cho các người một lần. Lần sau nếu để ta gặp mặt tên nào sẽ giết ngay tên đó không tha. Bây giờ, tất cả các người hãy tránh ra ngoài cho đệ tử của ta hành sự.

Môn chủ Gia Cát Sanh hỏi:

- Nữ giáo chủ định chiếm lấy bức Cửu Trùng Đồ trong người tên tiểu tử Thạch Phá Sơn phải không?

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo gật đầu:

- Không sai! Hai lão và bọn người kia hãy mau rời khỏi nơi này, không được cãi lệnh.

Môn chủ Gia Cát Sanh lắc đầu:

- Bọn bản tòa không thể vâng theo lệnh của nữ giáo chủ được. Cửu Trùng Đồ là vật chí bảo của võ lâm, không phải món vật sở hữu của nữ giáo chủ. Bọn bản tòa nhất quyết phải bảo vệ nó dù với bất cứ giá nào, dù phải đổ bao nhiêu máu tại đây.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo nổi giận thét:

- Mệnh lệnh của bản giáo chủ đã ban ra rồi, kẻ nào dám cả gan nghịch mạng là phải chết.

Ả lại thét:

- Hai lão hãy xem đây!

Tiếng “xem đây” vừa dứt, nữ giáo chủ Thiên Ma giáo nhắm bảy tên kiếm thủ trước mặt, vẩy tay ra một cái.

Vèo... vèo... vèo...

Loạt chỉ màu đỏ bắn tới bảy tên kiếm thủ nhanh như chớp giạt.

Bảy tên kiếm thủ kinh hãi toan nhảy đi nơi khác tránh né nhưng không còn kịp nữa.

Bịch... bịch... bịch...

Bảy tên kiếm thủ rú lên một lượt, té nhào xuống đất, chết liền tức khắc. Nơi cổ họng bọn chúng đều bị chỉ lực đục một lỗ sâu, máu đen ri rỉ chảy ra. Quả thật khủng khiếp.

Thủ pháp xuất chiêu Thiên Ma chỉ của nữ giáo chủ Thiên Ma giáo càng lợi hại hơn ba ả Thiên Ma Nữ thập phần.

Bảy tên kiếm thủ Thất Tinh môn thuộc hàng cao thủ chết trong chỉ một chiêu cùng một lượt nhanh như chớp, thật khó tin đây là sự thật.

Môn chủ Gia Cát Sanh lẫn hội chủ Đường Ngươn Trục sững sốt cùng trở to hai mắt nhìn nữ giáo chủ Thiên Ma giáo.

Quần hùng hắc bạch tán đởm kinh hồn, nhưng không ai bỏ chạy bởi tham vọng chiếm đoạt bức Cửu Trùng Đồi, thà chết chứ không bao giờ lui bước.

Tất cả đều bất động.

Bống...

Xẹt!

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo lao tới chỗ Thạch Phá Sơn vẫn còn ngồi nhắm mắt vận chân khí chữa trị nội thương.

Môn chủ Gia Cát Sanh và hội chủ Đường Ngươn Trục đồng thanh quát:

- Dừng lại!

Hai vị lão nhân cùng xuất chiêu một lượt, vũ hai đạo kinh nặng ngàn cân đánh chặn ngay trước mặt nữ giáo chủ Thiên Ma giáo.

Chỗ hai lão nhân đứng gần Thạch Phá Sơn hơn nữ giáo chủ Thiên Ma giáo chừng một trượng, hai đạo kinh tới trước bắt buộc ả phải thu hồi thân thủ.

Hai luồng sát khí ngập ngời trong ánh mắt, nữ giáo chủ Thiên Ma giáo thét:

- Hai người phải chết!

Cánh tay áo cung trang phất qua. Loạt chỉ ảnh màu đỏ rít gió bắn tới môn chủ Gia Cát Sanh và hội chủ Đường Ngươn Trục nhanh như làn chớp.

Môn chủ Gia Cát Sanh kinh hoàng quát:

- Đường lão huynh tránh mau!

Vút!

Mồm quát, Gia Cát Sanh vừa phóng mình lên cao hai trượng tránh mấy đạo chỉ đỏ như máu vừa tới chỉ còn cách yết hầu trong gang tấc.

Hội chủ Đường Ngươn Trục quá đổi kinh hoàng, theo thế xà hình nhào xuống đất tránh loạt chỉ đỏ, rồi đứng bật trở lên.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo thét:

- Nằm xuống!

Ả giở ngọc chuông lên xuất chiêu Thiên Ma chuông pháp toan giết chết hội chủ Đường Ngươn Trục.

Thình lình...

Xẹt...

Một chiếc bóng màu tro không biết từ đâu lao vút tới vươn tay cặp lấy Thạch Phá Sơn phóng thẳng vào cánh rừng tùng bách nhanh như một mũi tên vừa buông khỏi giàn cung.

Kinh pháp của chiếc bóng màu tro vô cùng ảo diệu, hiếm thấy trên giang hồ.

Hành động quá bất ngờ của chiếc bóng màu tro khiến cho tất cả mọi người đều sửng sốt đến ngẩn ngơ, không một ai kịp có phản ứng.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo thét:

- Đuổi theo mau!

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo vội băng mình bỏ đi trong khi chiếc bóng màu tro đã mất hút trong cánh rừng tùng bách.

Hắc y nữ hét:

- Nhị sư muội theo ngu tử.

Vút... vút... vút...

Hắc y nữ, Hồng y nữ và Lam y nữ khẩn cấp đuổi theo nữ giáo chủ Thiên Ma giáo.

Bỗng có tiếng quát vang như sấm rền:

- Đứng lại!

Năm bóng người vận đạo phục từ trên không trung bắn xuống ngay trước mắt nữ giáo chủ Thiên Ma giáo và ba ả yêu nữ.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>

Chương 14

Ngũ Đại Môn Phái

N

ữ giáo chủ Thiên Ma giáo luôn cả Hắc y nữ, Hồng y nữ, Lam y nữ bắt buộc phải thu hồi thân pháp, cùng đưa mắt nhìn năm bóng người vừa tới.

Đứng trước mặt nữ giáo chủ Thiên Ma giáo là năm lão tăng nhân, đạo nhân, tuổi đều trạc ngũ tuần, kẻ mặc cà sa vàng, người vận đạo phục xám.

Quần hùng hắc bạch đồng thanh hô to:

- Ngũ đại môn phái.

Quả vậy, năm vị lão nhân vừa tới đầu trường chính là:

Đại Thiện thiên sư, môn phái Thiếu Lâm.

Thông Linh đạo trưởng, môn phái Võ Đang.

Huyền Diệu sư ni, môn phái Nga My.

Phục Ma chân nhân, môn phái Côn Luân.

Phi Thiên đạo nhân môn phái Thanh Thành.

Năm vị nam nữ đạo nhân này đều là các cao thủ đệ nhất đẳng của ngũ đại môn phái.

Vừa nhận diện năm vị nam nữ đạo nhân, nữ giáo chủ Thiên Ma giáo “hừ” lạnh một tiếng. Ắ quay lại Hắc y nữ, Hồng y nữ và Lam y nữ ra lệnh:

- Tam nữ hãy mau đuổi theo tên bại hoại kia, bắt gã tiểu tử lại cho ta.

Hắc y nữ, Hồng y nữ và Lam y nữ ứng thình, kẻ trước người sau cùng lao đi vun vút, đuổi theo chiếc bóng màu tro đã hút dạng từ lâu.

Năm vị nam nữ đạo nhân ngũ đại môn phái vừa tới vì chưa hiểu chuyện gì xảy ra nên không ngăn cản ba ả Thiên Ma Nữ.

Quần hùng hắc bạch vì sự xuất hiện của năm vị đạo nhân ngũ đại môn phái hiện là người của mình chủ võ lâm, đương kim lãnh đạo giang hồ nên đứng yên chờ xem cuộc diện diễn ra giữa nữ giáo chủ Thiên Ma giáo và năm vị nam nữ đạo nhân.

Năm vị nam nữ đạo nhân chậm chậm bước tới trước mặt nữ giáo chủ Thiên Ma giáo. Đại Thiện thiên sư nhìn giáo chủ Thiên Ma giáo bằng cặp mắt chớp tinh quang. Lão tăng nhân niệm phật hiệu:

- A di đà Phật! Nữ thí chủ chính là giáo chủ Thiên Ma giáo?

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo gật đầu:

- Không sai! Bản tòa chính là giáo chủ Thiên Ma giáo.

Ả hỏi:

- Pháp danh của chư vị gọi là gì? Hãy nói cho bản tòa biết rõ.

Đại Thiện thiên sư trầm tĩnh:

- A di đà Phật! Pháp danh của bản tăng là Đại Thiện.

Day qua bốn vị nam nữ đạo nhân, Đại Thiện thiên sư tiếp lời:

- Bốn vị nam nữ này là: Thông Linh đạo trưởng môn phái Võ Đang, Huyền Diệu sư ni môn phái Nga My, Phục Ma chân nhân môn phái Côn Luân, Phi Thiên đạo nhân môn phái Thanh Thành, lãnh phật lệnh của minh chủ võ lâm đi tìm nữ thí chủ, cơ may sao được gặp ở nơi này, quả thật là phật lộ hữu duyên.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo nhìn thẳng vào Đại Thiện thiên sư:

- Thế ra chư vị là cao nhân của ngũ đại môn phái tiếng tăm lừng lẫy đương thời đây sao? Bản tòa ngẫu nhiên được diện kiến chư vị nơi này, quả là hạnh ngộ.

Ả hỏi:

- Chẳng hay chư vị tìm bản tòa có điều gì chỉ giáo hay không?

Đại Thiện thiên sư tác sắc:

- A di đà Phật! Bọn bản tăng lãnh lệnh minh chủ võ lâm đi tìm nữ thí chủ hỏi về chuyện các nữ đệ tử Thiên Ma giáo đã sát hại hai mươi sáu tăng nhân, đạo sĩ của phái Thiếu Lâm, Võ Đang, Côn Luân, Thanh Thành cách nay hơn nửa tháng. Bọn bản tăng muốn biết nguyên nhân của sự thảm sát đó. Xin nữ thí chủ nói rõ cho bọn bản tăng được biết, để bản tăng trở về bản tự trình bạch lại với minh chủ võ lâm.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo trả lời bằng một giọng vừa ngạo mạn vừa khùng bố:

- Chủ đích của bản giáo là: tất cả đàn ông trên cõi đời này đều phải giết, tất cả các môn phái, bang hội đều phải diệt.

Bốn vị nam nữ đạo nhân: Thông Linh đạo trưởng, Huyền Diệu sư ni, Phục Ma chân nhân, Phi Thiên đạo nhân đều hiện trên gương mặt vẻ phẫn nộ, nhưng chưa có ai phát tác vì Đại Thiện thiên sư là người chủ trì cuộc diện.

Đại Thiện thiên sư niệm Phật hiệu:

- A di đà Phật! Những lời nữ thí chủ vừa nói bần tăng nghe quả thật là lạ lùng. Tại sao chủ đích của quý giáo lại là như vậy? Xin nữ thí chủ hãy nói rõ hơn.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo vẫn với giọng cao ngạo khùng bố:

- Lão hòa thượng chưa hiểu ư? Tất cả đàn ông trên cõi đời này đều phải giết vì bọn chúng toàn là những tên phản bội, đều giả, ác độc, đáng chết. Còn tất cả các môn phái, các bang hội đều phải diệt, bởi hiện nay môn phái quá đông, thù nghịch, xâu xé lẫn nhau, tạo ra những trận sát kiếp kinh hồn liên miên bất tận, khiến cho máu chảy thành sông, thầy chết thành núi, chưa biết đến bao giờ mới chịu chấm dứt. Bản tòa vì sự an nguy giang hồ đứng ra thế thiên hành đạo hủy diệt tất cả các phân tử bại hoại đó, thống nhất võ lâm về một mối, tái lập trật tự bình yên.

Cặp lông mày nửa bạc của Đại Thiện thiên sư cau lại, sắc giận hiện rõ trên gương mặt đạo mạo.

Từ Thông Linh đạo trưởng, Phục Ma chân nhân đến Phi Thiên đạo nhân, Huyền Diệu sư ni khi nghe những lời kêu căng, ngược ngạo của nữ giáo chủ Thiên Ma giáo thấy đều giận dữ. Kể nguyền rằng, người trợn mắt, nhưng chưa ai có phản ứng bởi còn chờ xem thái độ của Đại Thiện thiên sư.

Đại Thiện thiên sư nén cơn thịnh nộ, vẫn với một giọng từ hòa:

- A di đà Phật! Nữ thí chủ đã lộng ngôn rồi. Nữ thí chủ hãy nhớ rằng giang hồ thì mệnh mỏng vô tận, rừng võ lâm bát ngát bao la, các bậc kỳ tài, hào kiệt, anh hùng đông như mây hội, núi cao này còn có núi cao hơn. Một mình nữ thí chủ có thể che cả bầu trời võ lâm hay không? Hay là cuối cùng “họa hổ bắt thành”? Tới đó hậu quả sẽ không sao đo lường trước được. Bần tăng vì niệm chút đức từ bi của Phật tổ nói mấy lời này, mong nữ thí chủ mau tỉnh ngộ, đừng đợi đến lúc ăn năn là chuyện đã muộn màng.

Mọi người đều thầm phục những câu lý giải của Đại Thiện thiên sư, lại chờ nghe phản ứng của nữ giáo chủ Thiên Ma giáo.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo cười ngạo mạn:

- Lão đại hòa thượng không cần phải thuyết pháp dài dòng vô ích. Muốn rõ thực hư, hãy xem đây.

Ả ngửa mặt hú một tràng dài, âm thanh nghe rờn rợn, âm u chẳng khác nào nữ quái hồ ly vừa hiện về gọi bầy chồn cáo thành tinh đi tìm người ăn thịt. Liền đó, một loạt tiếng hú ghê rợn từ trong cánh rừng tùng bách vọng ra, ai nghe qua cũng phải rùng mình rợn óc.

Chấm dứt tiếng hú, một loạt bóng người từ trong cánh rừng tùng bách rào rào lao thẳng tới đấu trường.

Xem lại đó là hai mươi bốn quái nhân áo đen tóc dài tới lưng, mặt mày hung tợn, âm u như loài quỷ dữ từ dưới địa ngục vừa chui lên tìm mồi. Mỗi tên quái nhân tóc dài cầm một quái kiếm đen sì, phát lên ánh sáng lạnh căm người, chưa từng trông thấy trên chốn giang hồ xưa nay.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo trở tay sang hai mươi bốn quái nhân tóc dài, nói với Đại Thiện thiên sư và bốn vị nam nữ đạo nhân:

- Đây là hai mươi bốn vị quái nhân mang tên Vô Thường Quỷ của bản giáo, thường uống máu, ăn thịt người, sẽ đoạt mạng những ai dám chống lại mệnh lệnh của ta.

- o O o -

Chương 15

Âm Phủ Trận

N

ữ giáo chủ Thiên Ma giáo hô to:

- Âm Phủ trận bày khai!

Hai mươi bốn quái nhân Vô Thường Quỷ hú lên như quỷ tru ma gào, chạy một vòng tròn rồi dừng lại dàn thành trận thế Âm Phủ. Cứ năm tên Vô Thường Quỷ trấn một góc đông tây nam bắc, còn bốn tên trấn giữa trung ương.

Âm Phủ trận vừa dàn ra đã nghe khí lạnh run người, âm phong mịt mịt pha mùi chết chóc thê lương.

Nữ giáo chủ Thiên Ma giáo nhìn Đại Thiện thiên sư, nói với giọng thách thức:

- Xưa nay môn phái Thiếu Lâm nổi tiếng có nhiều kỳ trận độc tôn võ lâm, bách chiến bách thắng, khắp cả giang hồ đều bái phục, nhưng không biết lão đại hòa thượng và chư vị nam nữ đạo nhân có ai dám phá trận Âm Phủ của bản giáo hay không?

Nói xong, nữ giáo chủ Thiên Ma giáo đứng yên chờ câu trả lời của Đại Thiện thiên sư và bốn vị nam nữ đạo nhân tứ đại môn phái.

Đại Thiện thiên sư chú mắt quan sát Âm Phủ trận, rồi kéo tay Thông Linh đạo trưởng lui trở lại một khoảng.

Huyền Diệu sư ni, Phục Ma chân nhân và Phi Thiên đạo nhân cũng trở lui.

Đại Thiện thiên sư thấp giọng:

- Thông Linh đạo hữu, trận đồ này bản tăng chưa từng trông thấy bao giờ. Đạo hữu hãy quan sát kỹ thử xem có phương cách nào phá trận hay không.

Chú mắt vào Âm Phủ trận quan sát một hồi, Thông Linh đạo trưởng day lại Đại Thiện thiên sư đáp khế:

- Thật lạ lùng, bản đạo nhìn mãi vẫn không nhận ra Âm Phủ trận của ả nữ giáo chủ Thiên Ma giáo biến thể từ trận nào trong một trăm hai mươi bốn kỳ trận tinh hoa của võ lâm xưa nay. Có điều chỉ thấy trong trận sắc mùi quỷ khí, ma phong, vào trong sẽ bị mê man lập tức, cũng có thể trúng nhằm kích độc hàn tà, chết liền tại chỗ, ngoài ra bản đạo không thấy điều nào khác hơn nữa.

Phục Ma chân nhân góp ý:

- Nếu như Âm Phủ trận ả nữ giáo chủ Thiên Ma giáo sử dụng quỷ khí ma phong hại người, cứ như bản đạo chúng ta hoặc dùng chiêu Chân Cang Liệt Hỏa đốt cháy rồi sử trường kiếm giết mấy tên quái nhân Vô Thường Quỷ trấn cung khảm, có thể thể trận sẽ tan.

Phi Thiên đạo nhân bác bỏ:

- Bản đạo nghĩ Chân Cang Liệt Hỏa chỉ có thể hóa giải các loại chân âm và chân nhu, chứ không thể hủy diệt quỷ khí ma phong hay kịch độc được. Nếu chúng ta vào đó chắc chắn sẽ bị lâm nạn không sai.

Đại Thiện thiên sư khẽ gật đầu quay sang Huyền Diệu sư ni:

- Huyền Diệu nữ đạo hữu có cao kiến gì không? Xin hãy nói cho bản tăng được rõ.

Huyền Diệu sư ni nói:

- Cứ theo thiên kiến của bản ni, nếu Âm Phủ trận này ả nữ giáo chủ Thiên Ma giáo dùng quỷ khí âm phong làm mê người, động cơ cũng phải do nơi hai mươi bốn tên Vô Thường Quỷ phát động thể trận. Sách có câu: “Đánh rắn phải đánh cái đầu”. Bản ni sẽ vào đó sử dụng sợi ma thằng trói cổ bọn chúng ném ra ngoài, tự khắc thể trận phải tan.

Đại Thiện thiên sư khen:

- Huyền Diệu đạo hữu quả thật cao minh. Nhưng bản tăng lo ngại trong Âm Phủ trận ngoài quỷ khí âm phong ra còn có loại độc khí vô hình. Loại độc khí này vô sắc vô hương, không biết đâu mà đo lường, sợi ma thằng của nữ đạo hữu chỉ có thể diệt được hai mươi bốn tên Vô Thường Quỷ chứ không thể nào diệt được độc khí, nữ đạo hữu hãy suy nghĩ lại cho thật cặn kẽ xem có nên vào đó phá Âm Phủ trận hay không.

Huyền Diệu sư ni quả quyết:

- ả giáo chủ Thiên Ma giáo đã bày Âm Phủ trận, ngạo nghễ thách đố chúng ta trước mặt đông đảo cao thủ trong hai đạo hắc bạch, đạo hữu hãy nhớ ngũ đại môn phái của chúng ta xưa nay lãnh đạo quần hùng hắc bạch, lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm lại là đương kim minh chủ võ lâm, chúng ta là những kẻ đang thừa hành sứ mạng của người giao phó, nếu bây giờ chúng ta thoái thác không chịu phá Âm Phủ trận này, một là ả yêu phụ sẽ chê cười dè bỉu chúng ta, quần hùng hắc bạch cho chúng ta là những kẻ yếu hèn nhu nhược, không còn xứng đáng lãnh đạo bọn họ nữa, hai là minh chủ sẽ trách cứ chúng ta làm mất thanh

danh của ngũ đại môn phái về sự hèn nhát “chưa đánh đã đầu hàng”, chừng đó chúng ta còn mặt mũi nào dám ngó ai nữa?

Huyền Diệu sư ni dẫn mạnh:

- Bản ni nhất định phải phá trận quỷ quái này.

Vút!

Lời vừa dứt, không chờ Đại Thiện thiên sư nói gì thêm, Huyền Diệu sư ni bay vào Âm Phủ trận trước sự kinh hãi của bốn vị đạo nhân.

- o O o -